Todays daf sponsored by Comp-U-Plus the lowest price for Linksys/Cisco and electronics - www.compuplus.com
Lilui Nismas R' Pinchas Ben Eliezer Yaakov Reich ATH

ביצה פרק ראשון ביצה ד

עין משפט נר מצוה

כב א ב ג מיי' פי"ד מהלכות תרומות הלכה ו ו:

כג ד מיי' פ"ח מהלכות יו"ט הלכה כ ופ"ב מהלכות ו' ושופ"ש הלכה ט ופ"ח מהלכות י"ד סי' קי. סעיף ח:

כד ה מיי' פ"ח שם הלכה יט ופ"ב מהלכות שבת סי' שכב סעיף ה ופ"י מהלכות שביתת יום טוב סעיף ב:

כה ו מיי' פ"ח מהלכות יו"ט הלכה ה סמג עשין ם טושו"ע ח"ת סי' תקיב סעיף ב:

רבינו חננאל

ור' יהושע אומר אפילו יש שם ג' מאות לא יעלו שם כיון דלא בשל ברוב רבנן היא דאחמור עלה. ועלה אמר ר' יהושע אפי' יש שם ג' מאות פורסין לא יעלו, דסבר ר' יהושע אפילו פרהבן לא בשל וכן ביצת פרסה. ורשה בעינן ואינו יודע באיזה עיבול ורשה. איקשה רב אסי בשבת בפ"ק. ולפיכך קתני רבי רבי הכל יעלו: ירושלמי א"ר בון ויצריך להיות בכל עיבול כ' לפרין ועוד קנישות כרי לבשל בכל מקום שהיא איתה ליסרא של תרומה בליטרא ועוד של חולין. ושור אפרו כתלמוד א"י בשם' תרומות הוא דתני ר' מאיר משום ר' יהושע אפילו היו שם ג' מאות שאסור לא תעלה הרא אפרה פוסין עשאום כדרך שדרכו לזיתנות הרא מסייעא לר' יוחנן [ר'] אפר תניין איטן הרא מסייעא לפ"ר דברי ר' מאיר כל הדברים מקרשין מסייע לפ"ר דלעם אפילו אחת ממאה אינר. ובא רב אשי ופירוק אותר לשלם פסק יו"ט פסק חול היא פתני' הא ורקאמרת אבאי מסייע' אמורה הוא קי"ל כל מקום ורבנן לקולא משום דהני דבר שאסר (ומחרתים) הוא עצמו מותר. וכל כי האי גוונא אפילו ברבנן לא בעי. ודא דתניא ביתה תאכל היא ואפה ואפרוח וקליפתו נותנת. כלומר אינן דברים נהנים דקליפה לאו בת אכילה היא. ודברי הכל אסורות בקליפתו קודם שיצא לאויר העולם אסור. יו"ט חסרך בין סלאניה בין סלאניה. קי"ל כרב דאסר נולדה בשבת אסורה ביו"ט ובן נולדה ביו"ט אסורה בשבת. ואקשינן ליסא קסבר רב קדושה אחת. והאסר רב הלכה כר' ועקים הללו הן רשב"ג ור' ישמעאל ב"ר יוחנן

ניסא קסבר רב קדושה לחוד הן. תימה לימא דקסבר שתי קדושות הן הלא הטעם הוי מגו דלהתקלי לכין השמשות דמחמת יום שבת הוא להתקלי לטלי יומא דיום שבי ויי"ל דלא לאתרינן מגו משום יום שהוא לשעבר דחוקא להכא לאתרינן הכי כגון בין השמשות דמחולת יום טוב לו בין השמשות דשבת שבת הוא ותימה דהא בסוכה (דף י.) לאתרינן טוי סוכה לסורין עד מולאי יום טוב להאחין על מי שהוא יום תשיעי שהוא ספק יום שמיני ופל כרחין קעמא משום דלהתקלי בין השמשות דשמי יום שמיני הוא והיינו לשעבר וי"ל דמוקמי מתניתין מלוה שאני כדמפרש קעמא התם דילמא מתרמית ליה סטודה ולכיל בגוה והתם לאתרינן לפילו לשעבר לכל הכי מוקמי מתניתין לסור לן לאתרינן הכי:

אלא בסכנה דרבה קמפלגי. והימה דהא לאתרינן "כל סיכת דמחולת התירה מלאתמול גמרה לה ואם כן כשחל יום טוב לאחר השבת והבילה טולה בשבת היה נעשרת ביום שהוא חול ואם כן מלי הכנה לימא וי"ל דשכל מקום כשטולה בשבת הרי זו הכנה דגם בשבת לידה צריך הכנה ועוד יש לומר דכיון דהם טולה ביו"ט הרי זו לאסורה אם נאמר כשטולה בשבת הרי היא מותרת בשביל לותה לידה דשבת אם מת:

כן הוי שבת מכין ליום טוב:

רבי יהודה לאמר משום ר' אליעזר עדיין היא מחלוקת. ותע"ש דפירשתי לעיל דר' יהודה סבירא ליה דלא נחלקו ב"ש וב"ה בדבר זה מ"מ לא קשיא מהכא דהא דיהיה והא דרביה:

ומנן

אומר *רואין את העליונות כאילו הן פרודות והתחתונות מעלות את העליונות ר' ישועב אומר *אם יש שם מאה פומין יעלו ואם לאו *הפומין אסורין והשולים מותרין ר' יהודה אומר ר' אליעזר אומר אם יש שם מאה פומין יעלו ואם לאו הפומין אסורין והשולים מותרין ר' יהושע אומר אפילו יש שם שלש מאות פומין לא יעלו דרסה בעגול ואינו יודע באיזה עגול דרסה דברי הכל היינו פלוגתייהו אמר רב פפא הכי קאמר *דרסה בעגול ואינו יודע באיזה מקום עגול דרסה אי לצפונה אי להזמה דברי הכל יעלו רב אשי אמר *לעולם ספק יום טוב ספק חול היי דבר שיש לו מתירין וכל דבר שיש לו מתירין אפילו בדרבנן לא בטיל תניא *אחרים אומרים משום רבי אליעזר ביצה תאבל היא ואמה במאי עסקינן אילימא בתרנגולת העומדת לאכילה פשיטה דהיא ואמה שריא אלא בתרנגולת העומדת לגדל ביצים היא ואמה אסורה א"ר זירא תאבל אגב אמה היכי דמי *אמר אביי כגון שלקחה סתם נשרטטה הוברדה דלאכילה עומדת לא נשרטטה הוברדה דלגדל ביצים עומדת רב מרי אמר גוזמא קתני דתניא *אחרים אומרים משום רבי אליעזר ביצה תאבל היא ואמה ואפרוח וקליפתו מאי קליפתו אילימא קליפה ממש קליפה בת אבילה היא אלא אפרוח בקליפתו עד כאן לא פליגי *רבנן עליה דרבי אליעזר בן יעקב אלא היכא דיצא לאויר העולם אבל היכא דלא יצא לאויר העולם לא פליגי אלא אפרוח וקליפתו גוזמא הבא נמי תאבל היא ואמה גוזמא אתמר *שבת ויום טוב רב אמר *נולדה בזה אסורה בזה ור' יותנן אמר נולדה בזה מותרת בזה נימא קסבר רב קדושה אחת היא *והאמר רב הלכה כארבעה וקנים ואליבא דרבי אליעזר דאמר שתי קדושות הן אלא הבא בהבנה דרבה קמיפלגי רב אית ליה הבנה דרבה ורבי יותנן ליח ליה הבנה דרבה כתנאי *נולדה בשבת תאבל ביו"ט ביום טוב תאבל בשבת ר' יהודה אומר משום ר' אליעזר עדיין היא מחלוקת שב"ש אומרים תאבל וב"ה אומרים לא תאבל אושפיזכניה דרב ארא בר אהבה הוו ליה הנך ביצים מיו"ט לשבת אתא לקמיה אמר ליה מאי לאטווינהו האידנא ונכליכהו למחר א"ל מאי דעתיך רב ור' יותנן הלכה כר' יותנן אפילו ר' יותנן לא קא שרי אלא לגומעה למחר אבל ביומיה לא והתניא *אחת ביצה שנולדה בשבת ואחת ביצה שנולדה ביו"ט אין מטלטלין אותה לא לכסות בה את הכלי ולא לסמוך בה כרעי המטה אושפיזכניה דרב פפא ואמרי לה ההוא גברא דאתא לקמיה דרב פפא הוו ליה הנך ביצים משבת ליום טוב אתא לקמיה יא"ל מאי למכלינהו למחר אמר ליה זיל האידנא ותא למחר *דרב לא מוקי אמורא עלויה מיומא מבא להבריה משום שכרות כי אתא למחר אמר ליה איכו

סמוך לחתן כלילו הן פרודות. לם לין כלן מלה פומין על היתר שיהא בהן כדי להטעות פי האיסור במלה ומלה רולין כלילו ליתרות על כל הפומין פרודות מעל הפומין ומשרטטות בעל עולים ונמלאו טולם בספק הרמוע ומעמידות התחתונות להטעות לתם ליטרף שעל הפה דהולל ותרומת פירות דרבנן מקילים בהעלאתם: ור' יהושע לומר לם יש עם מלה פומין. על היתר לגד פומין על לסור מעלין לותן בלחד ומלה ולם נלו הפומין לסורין ולין העולים משולין לגבל הפומין הולל ולין בספק הדמוע: רבי יהודה לומר. לא כן נחלקו ר' לליעזר ור' יהושע הלא כן נחלקו ר' לליעזר לומר ר': ר' יהושע לומר לפילו יש עם שש מלות פומין. וכולן בגלל הספק לין מעלין לת היתר הולל ופומי הבלי דבר שים בו מין הוא לא בעלי ולפילו בדרבנן לגל דרסה בעגול ר': רבי קלמר דרסה כתוך העגול. דעבעיו לין נכרות שרבי מדובקת ולינ יודע היכן היא לם בלפוט של עגול לו בדרמו הולל והשתא לו לם מין היא ולא מכרת דברי הכל יעלו ותא דלעיל ר' יהודה ולביבא דרבי יהושע היא: רב לסי למר לעולם. הא דקתני וספקה לסור ספק יום טוב ספק חול קלמר ודקתני לך לרב יוסף ולרבי יולק ספק דרבנן הוא ולקולא הכא לוליכן למומלת הולל וים ל מתירין למלר: לפילו בדרבנן. כגון ביצה דגזרת פירות הטבלין היא לא בטלה בהעלאתה ול היכי דבבטלה מתמרינן מהלי מטמא בספקה גמי מתמרינן מהלי מטמא: ביצה התבל. לם טולה ביום טוב: פסיטה היא ולמה אסרית. כלומר לם לא לומר כבית שמלי לסמרינן ביצה לתה למה לי פסיטה דקרית: היא ולמה לסורים. דסמרינן לר' לליעזר דלית ליה מילקה דתנן בפרק המביא (לקמן דף נד:) ר' לליעזר לומר טומד לדס של המוקה כו' לגמת הבנה בעי: לגב לגמ. לם לוכלין לת לגמ היום התבל לף היא: שלקתה סתם. תילעולת זו קלתה סתם: נוזמת קתני. כלדם שיהא לסחוק דבייו מדבר יפה וכטומדת לתכילה קלתה ומחלק על בית הלל הלוסרים ולמה לא לילטריכה ליה הלא גוזם ולמר מילתא יפירתא הבל יהבל גם לת הלב "גם לת הלם. ר' לליעזר בן יעקב. לוסר לפיטום שלא בפתחו עיניהם ופליגי רבנן עליה ולקמן מייתי לה בגמרא: נוזמת. תע"ם דלא לפסבר גזים ולמר ימלתא דטופייתא נוזמת דבר שטי שחוט מתקבל: שבת ויום טוב. המסרין והוא הדין ליום טוב ושבת: קדושה לחת היא. הרי הן ביום לחד לתוך: לילבעה זקנים לליבא דר' לליעזר. בעירובין בפ' בכל מערבין (דף נח:): ללמר שתי קדושות הן. ומעמד ליום ל' למודה ולפני למעבד: הכנה דהכנה. ללמר הכנה בידי עמים מפסרת מיום טוב לשבת דשבת בעיא הזמנה מיום חול מגופו הכתוב: עדיין היא מחוקק. ב"ש וב"ה בזה כשם שמחלקו לבו ביום: לוסיפוכניה. בעל הבית: מיו"ט לשבת. היום טולדו וביה רולה להכלן למחר בשבת: להטוויטו. לללוקן הלידה מי לסירי בשלמול בו ביום לו לה: מלי דעתיך. דפשיטא לך דלמחר מיהא שרו משום דקיימא לן רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן מיהו בשלמול הלידה לסירי דלפילו ר' יוחנן לה שרי אלא לגומעה היום לה נגומעה למחר לם היה יו"ט קודם לשבת לכל ביומיה לה ולפילו בשלמול: והתניא. סיועתא: דרב לה מוקי למתרת עלויה. לה סיה מעמיד מסרנגתן לפניו לדרום דרסה לרבים: מיומא שבת לחבריה. כלומר מעשה היום יום טוב לסיטו להחר שבודה עד מחר: משום שכרות. דרב לתרוויי היה סורי בדרסה שו כדלמרינן בכריתות וסטר לסור להורות דכמיב יין ושכר לל תשת (ויקרא י) וכתיב להורות להם בני ישראל (שם): לסיט

Copyright (c) www.e-daf.com